

בש"פ 3134/19 - מדינת ישראל נגד אשרף טחימר

בבית המשפט העליון
בש"פ 3134/19

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל

המבקשת:

מדינת ישראל

נגד

המשיב:

אשרף טחימר

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 בתפ"ח 5551-06-16 בבית המשפט המחוזי בחיפה

בשם המבקשת:

עו"ד טל (אדיר) כהן

בשם המשיב:

עו"ד לירון מלכה

החלטה

מונחת בפניי בקשה עשירית להארכת מעצר המשיב ב-90 ימים נוספים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), או עד למתן פסק דין בתפ"ח 5551-06-16 בבית משפט המחוזי בחיפה, לפי התאריך המוקדם בניהם. ניתנו החלטות מעצר ביניים עד למועד הדיון בבקשה שהתקיים ביומיים האחרונים והגיעה העת להחליט לגופה של בקשה.

1. שתיים הם אמות המידה בבקשה מעין זו - מסוכנות לכאורה של נאשם, וקצב התנהלות המשפט. השיקול הראשון משקף את האינטרס הציבורי ואילו השיקול השני מטרתו להגן על זכויות נאשם, שאף עניין זה חלק מהאינטרס הציבורי. באשר לשיקול המסוכנות, כתב האישום מייחס למשיב ביצוע עבירת רצח, תקיפת קטין הגורמת חבלה חמורה, פגיעה בנסיבות מחמירות ותקיפת קטין הגורמת חבלה של ממש. מכתב האישום עולה כי המשיב החליט להמית את המנוחה ולשם כך התפרץ לביתה דרך חלון, ניגש למטבח, נטל סכין גדולה ועלה לחדרה של המנוחה. באותה עת ישנה המנוחה במיטתה יחד עם אחד מארבעת ילדיה כאשר שלושת ילדיה הנוספים שהו בחדרים אחרים בבית. המשיב דקר

את המנוחה בסכין וגרם לה חתך בצוואר משמאל, חתך נוסף בלחי מימין עד הצוואר ובשכם שמאל. אחד מילדי המנוחה ראה את המעשה ובעט ברגלו של המשיב כדי שיחדול. או אז דחף המשיב את הבן אשר נפל לרצפה. בן נוסף שהתעורר נחבל גם הוא בניסיונו לסייע לאימו. המנוחה מתה כתוצאה ממעשי המשיב.

אין מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר. עסקין באחת מהעבירות החמורות הקיימות בספר העונשין ואולי החמורה בניהן. אף הנסיבות והרקע מחזקות את מסוכנותו של המשיב. הלה בעל 35 הרשעות קודמות, לרבות בעבירות איומים, גניבה, תקיפת בן זוג, עבירות סמים, שוד ותקיפת שוטר. בגין הרשעות אלו ריצה בעבר המשיב עונשי מאסר. המסקנה היא שלכאורה הוכחה מסוכנותו של המשיב הן על פי המעשה המתואר והן על פי מבחן העושה. אף הסנגורית אשר טענה שמדובר בעלילת שווא התרכזה בטיעוניה בשיקול קצב המשפט.

במהלך הדיון באת כוח המדינה עדכנה את בית המשפט במהלך הדיונים. מתברר כי ממועד הארכת המעצר האחרונה ועד להגשת הבקשה, התקיימו 7 ישיבות והסתיימה פרשת התביעה. מעבר לכך עולה כי בתקופה מאז הגשה הבקשה בוטל מועד הוכחות אחד לפי בקשת הסנגוריה על מנת להכין את הנאשם לעדותו ומועד נוסף בוטל עקב פטירת הסנגורית דאז. בסוף חודש מאי העיד המשיב עדות ראשית, והחלה חקירתו הנגדית שנקבעה לישיבת המשך. עדותו של המשיב אמורה להסתיים בתאריך 26/6, עם האפשרות להעדת עדי הגנה. נקבע מועד נוסף לתחילת יולי לשמיעת עדי הגנה נוספים ככל שיידרש.

2. התוצאה היא שניכר שבית משפט עושה מאמץ לסיים את ההליך ואכן אנו מצויים בעיצומה של פרשת ההגנה. הסנגורית טענה שלא ראוי כי משפט זה מתנהל כבר שלוש שנים. אכן מבחינה אובייקטיבית חלף זמן רב אך עד כה ניתנו תשע הארכות מעצר. מבחינת ההתפתחות בקצב המשפט בתקופה האחרונה ואף בסמוך למתן החלטה זו ניכר כי נערך מאמץ לסיים את שמיעת העדים. בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, בד בבד עם בחינת מסוכנות הנאשם, יש לבחון לא רק את הזמן שעבר אלא גם את הזמן שנותר לסיום התיק. בנסיבות אלו לנוכח מאמציו בתקופה האחרונה של בית המשפט המחוזי להתקדם בהליך, הכף נוטה לקבל הבקשה.

3. סוף דבר, הנני מורה על הארכת מעצרו של המשיב ב-48 ימים נוספים, וסה"כ ב-90 ימים נוספים החל מתאריך 18.5.2019, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 5551-06-16 בבית משפט המחוזי בחיפה, לפי התאריך המוקדם בניהם.

ניתנה היום, י"ז בסיון התשע"ט (20.6.2019).

ש ו פ ט